

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מקום שנהגו למוד בגסה כו'.												■	פ.ט.
(סימן: אין מעיינין ואין גודשין באגרדמין ובליתרא שלשה ועשר נפש משקלות ממחק עבה לא תעשו לא יעשה.)												◊	פ.ט.
מנין שאין מוחקין במקום שגודשין, ואין גודשין במקום שמוחקין? ת"ל: (דברים כ"ה) איפה שלמה. ומנין שאם אמר הריני מוחק במקום שגודשין ולפחות לו מן הדמים, והריני גודש במקום שמוחקין ולהוסיף לו על הדמים, שאין שומעין לו? ת"ל: (דברים כ"ה) איפה שלמה וצדק יהיה לך.	ת"ר:											■	פ.ט.
מנין שאין מעיינין במקום שמכריעין, ואין מכריעין במקום שמעיינין? ת"ל: אבן שלמה. ומנין שאם אמר הריני מעיין במקום שמכריעין ולפחות לו מן הדמים, והריני מכריע במקום שמעיינין ולהוסיף לו על הדמים, שאין שומעין לו? ת"ל: אבן שלמה וצדק.	ת"ר:											■	פ.ט.
(דברים כ"ה) לא יהיה לך בביתך - מה טעם? משום איפה ואיפה, לא יהיה לך בכיסך - מה טעם? משום אבן ואבן, אבל אבן שלמה וצדק - יהיה לך, איפה שלמה וצדק - יהיה לך.	רב יהודה מסורא:											■	פ.ט.
יהיה לך - מלמד שמעמידן אגרדמין למדות, ואין מעמידן אגרדמין לשערים.												■	פ.ט.
דבי נשיאה אוקימו אגרדמין בין למדות בין לשערים												○	פ.ט.
פוק תני להו: מעמידן אגרדמין למדות, ואין מעמידן אגרדמין לשערים.	שמואל לקרנא:											■	פ.ט.
נפק דרש להו: מעמידן אגרדמין בין למדות בין לשערים.	[קרנא]											○	פ.ט.
א"ל: מה שמך? קרנא, תיפוק ליה קרנא בעיניה. נפקא ליה קרנא בעיניה.												○	פ.ט.
ואיהו כמאן סבר?												¿	פ.ט.
מעמידן אגרדמין בין למדות בין לשערים, מפני הרמאין.	כי הא דאמר רמי בר חמא א"ר יצחק:											!	פ.ט.
היה מבקש ממנו ליטרא - שוקל לו ליטרא, חצי ליטרא - שוקל לו חצי ליטרא, רביע ליטרא - שוקל לו רביע ליטרא.	ת"ר:											■	פ.ט.
מאי קמ"ל?												¿	פ.ט.
דמתקנינן מתקלי עד הכי.												!	פ.ט.
היה מבקש ממנו שלשה רבעי ליטרא, לא יאמר לו: שוקל לי שלשה רבעי ליטרא אחת אחת, אלא שוקל ליטרא ומניח רביע ליטרא עם הבשר.	ת"ר:											■	פ.ט.
היה מבקש ממנו עשר ליטרין, לא יאמר לו: שוקל לי אחת אחת והכריע, אלא שוקל לו כולן בבת אחת, ונותן הכרע אחד לכולן.	ת"ר:											■	פ.ט.
נפש מאזנים - תלויה באויר ג' טפחים, וגבוהה מן הארץ שלשה טפחים, וקנה ומתנא שלה שנים עשר טפחים ושל צמרים ושל זגגין - תלויה באויר שני טפחים, וגבוהה מן הארץ שני טפחים, וקנה ומתנא שלה ט' טפחים ושל חנווני ושל בעה"ב - תלויה באויר טפח, וגבוהה מן הארץ טפח, וקנה ומתנא שלה ששה טפחים ושל טורטני - תלויה באויר שלש אצבעות, וגבוהה מן הארץ שלש אצבעות, וקנה ומתנא שלה איני יודע.	ת"ר:											■	פ.ט.
ואלא הך קמייתא דמאי?												¿	פ.ט.
דיגרומי.	רב פפא:											!	פ.ט.
כדרך שאמרו לענין איסורן, כך אמרו לענין טומאתן.	ר' מני בר פטיש:											■	פ.ט.
מאי קמ"ל?												¿	פ.ט.
חוט מאזנים של חנוני ושל בעלי בתים - טפח	תנינא:											¿	פ.ט.
קנה ומתנא שלה איצטריכא ליה, דלא תנן.												!	פ.ט.
אין עושין משקלות לא של בעין ולא של אבר, ולא של גיסטרון ולא של שאר מיני מתכות, אבל עושה הוא של צונמא ושל זוכיית.	ת"ר:											■	פ.ט.
אין עושין המחק של דלעת - מפני שהוא קל, ולא של מתכת - מפני שהוא מכביד, אבל עושהו של זית ושל אגוז, של שקמה ושל אשברוע.	ת"ר:											■	פ.ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין עושין את המחק צדו אחד עב וצדו אחד קצר לא ימחוק בבת אחת, שהמוחק בבת אחת - רע למוכר ויפה ללוקח, ולא ימחוק מעט מעט, שרע ללוקח ויפה למוכר	ת"ר:											◇	פט:
אוי לי אם אומר, אוי לי אם לא אומר, אם אומר - שמא ילמדו הרמאין, ואם לא אומר - שמא יאמרו הרמאין: אין תלמידי חכמים בקיאים במעשה ידינו.	על כולן אמר רבן יוחנן בן זכאי:											◇	פט:
אמרה או לא אמרה?	איבעיא להו:									^			פט:
אמרה, ומהאי קרא אמרה: (הושע י"ד) כי ישירים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם.	רב שמואל בר רב יצחק:									!		◇	פט:
(ויקרא י"ט) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה, במדה - זו מדידת קרקע, שלא ימדוד לאחד בימות החמה ולאחד בימות הגשמים במשקל - שלא יטמין משקלותיו במלח במשורה - שלא ירתיח וק"ו: ומה משורה שהיא אחד משלשים וששה בלוג - הקפידה עליו תורה, ק"ו להין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין, ולוג וחצי לוג ורביעית, וחצי תומן ועוכלא.	ת"ר:											◇	פט:
אסור לאדם שיששה מדה חסרה או יתרה בתוך ביתו, ואפילו היא עביט של מימי רגלים.	רב יהודה אמר רב:											◇	פט:
לא אמרן אלא באתרא דלא חתימי, אבל באתרא דחתימי - אי לא חזי חתימה לא שקיל. ובאתרא דלא חתימי נמי - לא אמרן אלא דלא מהנדסי, אבל מהנדסי לית לן בה.	רב פפא:												פט:
ולא היא, זימנן דמיקרי בין השמשות ומיקרי ושקיל.													פט:
לא ישהה אדם מדה חסרה או יתרה בתוך ביתו, ואפ"י היא עביט של מימי רגלים אבל עושה הוא סאה, תרקב וחצי תרקב, וקב וחצי קב ורובע, ותומן וחצי תומן, ועוכלא.	תניא נמי הכי:											◇	פט:
וכמה היא עוכלא?										^			מ
אחד מחמשה ברביע.										!			ז
ובמדת הלח - הוא עושה הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין, ולוג וחצי לוג ורביעית ושמינית, ואחד משמונה בשמינית וזהו קורטוב.												◇	ז
ולעביד נמי קביים												♣	ז
אתי לאיחלופי בתרקב.												!	ז
אלמא טעו אינשי תילתא												■	ז
אי הכי, קב נמי לא ליעביד, דאתי לאיחלופי בחצי תרקב.												♣	ז
אלא קביים היינו טעמא דלא עביד, דאתי לאיחלופי בחצי תרקב.												!	ז
אלמא טעי אינשי ריבעא												■	ז
אי הכי, חצי תומן ועוכלא לא ליעביד												♣	ז
מדות קטנות בקיאי בהו אינשי.	רב פפא:									!		◇	ז
שלישית ההין, רביעית ההין לא ליעביד												♣	ז
כיון דהוו במקדש לא גזרו בהו רבנן.												!	ז
במקדש נמי ליגזור												♣	ז
כהנים זריזין הן.												!	ז
אין מוסיפין על המדות יותר משות, ולא על המטבע יתר משות והמשתכר אל ישתכר יותר משות.	שמואל:											■	ז
אין מוסיפין על המדות יותר משות - מ"ט?												^	ז
אילימא משום אפקועי תרעא												!	ז
שותות נמי לא												♣	ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא משום אונאה דלא ליהוי ביטול מקח												!	ז
כל דבר שבמדה ושכמשקל ושכמנין - אפילו פחות מכדי אונאה חוזר	והאמר רבא:											ז	ז
אלא דלא ליהוי פסידא לתגרא.												!	ז
פסידא הוא דלא ליהוי ליה, רווחא לא בעי? זבן וזבין תגרא איקר?												ז	ז
(יחזקאל מ"ה) והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם	אלא אמר רב חסדא: שמואל קרא אשכח ודרש:											!	ז
מנה - מאתן וארבעין הון												ז	ז
אלא שמע מינה תלת, ש"מ: מנה של קדש כפול היה, ושמע מינה: מוסיפין על המדות ואין מוסיפין יותר משתות, ושמע מינה: שתותא מלבר.												!	ז
רב פפא בר שמואל תקין כיילא בר תלתא קפיזי.												■	ז
אין מוסיפין על המדות יותר משתות	אמרו ליה, והא אמר שמואל:											ז	ז
אנא כיילא חדתא תקיני.	אמר להו: [רב פפא בר שמואל]											!	ז
שדריה לפומבדיתא ולא קבלוה, שדריה לפאפוניא וקבלוה, וקרו ליה רוז פפא.												○	ז
(סימן): אוצרי פירות אין אוצרין ואין מוציאין ואין משתכרין פעמים בביצים מתריעין ולא מוציאין.)												○	ז
אוצרי פירות, ומלוי ברכית, ומקטיני איפה, ומפקיעי שערים - עליהן הכתוב אומר: (עמוס ח') לאמר מתי יעבור החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה, וכתוב: (עמוס ח') נשבע ה' בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם.	תנו רבנן:											■	ז
אוצרי פירות - כגון מאן?												^	ז
כגון שבתאי אצר פירות.	ר' יוחנן:											!	ז
אבוה דשמואל מזבין להו לפירי בתרעא חרפא כתרעא חרפא, שמואל בריה משהי לפירי ומזבין להו בתרעא אפלא כתרעא חרפא.												○	ז
טבא דאבא מדברא.	שלחו מתם:											■	ז
מ"ט?												^	ז
תרעא דרווח - רווח.												!	ז
עושה אדם את קבו אוצר.	רב:											■	ז
אין אוצרין פירות דברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות שמנין וסלתות, אבל תבלין כמון ופלפלין - מותר במה דברים אמורים - בלוקח מן השוק, אבל במכניס משלו - מותר. ומותר לאדם לאצור פירות בארץ ישראל ג' שנים, ערב שביעית ושביעית ומוצאי שביעית ובשני בצורת - אפי' קב חרובין לא יאצור, מפני שמכניס מארה בשערים.	תניא נמי הכי:											■	ז
פוק אצר לי פירי שלש שנים, ערב שביעית ושביעית ומוצאי שביעית.	רבי יוסי בר' חנינא לפוגא שמעיה:											○	ז
אין מוציאין פירות מא"י דברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות שמנים וסלתות	ת"ר: [ת"ק]											■	ז
מתיר ביין, מפני שממעט את התיפלה.	ר' יהודה בן בתירא:											■	ז
וכשם שאין מוציאין מארץ לחו"ל, כך אין מוציאין מארץ ישראל לסוריא	[ת"ק]											■	ז
מתיר מהיפרכיא להיפרכיא.	רבי:											■	ז
אין משתכרים בארץ ישראל בדברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות, שמנים וסלתות.	ת"ר:											■	ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמרו עליו על ר' אלעזר בן עזריה, שהיה משתכר בין ושמן.	[ר' אלעזר בן עזריה]											■	צא.	
בין - סבר לה כר"י												■	צא.	
בשמן - באתריה דר' אלעזר בן עזריה שכיח מישחא.												■	צא.	
אין משתכרין פעמים בביצים.	ת"ר:											■	◇	צא.
פליגי בה רב ושמואל	מרי בר מרי:											■	צא.	
על חד תרי	חד אמר: [רב/שמואל]											■	◇	צא.
תגר לתגרא.	וחד אמר: [רב/שמואל]											■	◇	צא.
מתריעין על פרקמטיא ואפי' בשבת.	ת"ר:											■	◇	צא.
כגון כלי פשתן בבבל, ויין ושמן בארץ ישראל.	ר' יוחנן:											■	צא.	
והוא, דול וקם עשרה בשיתא.	רב יוסף:											■	צא.	
אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע.	ת"ר:											■	◇	צא.
אימתי? בזמן שאינו מוצא ליקח, אבל בזמן שמוצא ליקח, אפי' עמדה סאה בסלע - לא יצא.	ר' שמעון:											■	צא.	
אלמלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר: (רות א') ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי.	וכן היה ר"ש בן יוחאי אמר:											■	◇	צא.
מאי הזאת נעמי?												^	צא.	
אמרו: חזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל מה עלתה לה?	ר' יצחק:											!	צא.	
אותו היום שבאת רות המואביה לארץ ישראל, מתה אשתו של בעו. והיינו דאמרי אינשי: עד דלא שכיב שיכבא - קיימא מנו בייתה.	וא"ר יצחק:											■	צא.	
רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעו.												■	צא.	
מאי קמ"ל?												^	צא.	
כי אידך דרבה בר רב הונא												!	צא.	
מאה ועשרים משתאות עשה בעו לבניו, שנאמר: (שופטים י"ב) ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים וכל אחת ואחת עשה שני משתאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, ובכולן לא זימן את מנוח, אמר: כודנא עקרה במאי פרעא לי.	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:											■	!	צא.
וכולן מתו בחייו.	תאנא:											■	צא.	
והיינו דאמי אינשי: בחייך דילדת שיתין, שיתין למה לידך? איכפל ואוליד חד דמשיתין זריו.												■	צא.	
(סי': מלך אברהם עשר שנים שנפטר נתנשא לבדו.)													◇	צא.
אלמלך ושלמון ופלוני אלמוני ואבי נעמי, כולן בני נחשון בן עמינדב הן.	רב חנן בר רבא אמר רב:											■	◇	צא.
מאי קמ"ל?												?	צא.	
שאפי' מי שיש לו זכות אבות, אינה עומדת לו בשעה שיוצא מארץ לחוצה לארץ.												!	◇	צא.
אמיה דאברהם - אמתלאי בת כרנבו, אמיה דהמן - אמתלאי בת עורבתי, וסימניך: טמא טמא, טהור טהור. אמיה דדוד - נצבת בת עדאל שמה, אמיה דשמשון - צלפונית, ואחתי - נשיין.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											■	◇	צא.
למאי נפקא מינה?												?	צא.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לתשובת המינים.												!	צא.
עשר שנים נחשב אברהם אבינו, שלש בכותא ושבע בקרדו	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											◆ ■	צא.
מתני איפכא.	רב דימי מנהרדעא:											◆ ■	צא.
עיברא זעירא דכותא זהו אור כשדים.	רב חסדא:											■	צא.
אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם, עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה ואמרו: אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברניטא.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											■	צא.
(דברי הימים א' כ"ט) והמתנשא לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: אפי' ריש גרגותא משמיא מוקמי ליה.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											■	צא:
חס ושלום, שאפי' מצאו סוכין לא יצאו, ואלא מפני מה נענשו? שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) בזעקך יצילוך קבוציך.	רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:											◆ ■	צא:
לא שנו אלא מעות בזול ופירות ביוקר, אבל מעות ביוקר, אפי' עמדו ארבע סאין בסלע - יוצאין יוחנן:	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	צא:
(סימן: סלע פועל הרובא טליא אמרין.)												■	צא:
נהירנא כד הוּו קיימין ארבע סאין בסלע, והוּו נפישו נפיהי כפן בטבריא מדלית איסר.	דאמר ר' יוחנן:											■	צא:
נהירנא כד לא הוּו מיתגרין פועליא למדנא קרתא, מריה פיתא מייתין.	ואמר רבי יוחנן:											■	צא:
נהירנא כד הוּו בצע ינוקא חרובא, והוּו נגיד חוטא דדובשא על תרין דרעוהי.	ואמר רבי יוחנן:											■	צא:
נהירנא כד הוּו נטיל עורבא בשרא, ונגיד חוטא דמשחא מריש שורא ועד לארעא.	ואמר ר' אלעזר:											■	צא:
נהירנא כד הוּו מטיילין טליא וטלייתא בשוקא כבר שית עשרה וכבר שב עשרה, ולא הוּו חטאן.	ואמר רבי יוחנן:											■	צא:
נהירנא כד הוּו אמרין בי מדרשא: דמודי להון - נפיל בידיהון, דמתרחיץ עליהון - דיליה דילהון.	ואמר רבי יוחנן:											■	צא:
כתיב: (רות א') מחלון וכליון, וכתיב: (דברי הימים א' ד') יואש ושרף												■	צא:
רב ושמואל												■	צא:
מחלון וכליון שמן, ולמה נקרא שמן יואש ושרף, יואש - שנתאשו מן הגאולה, שרף - שנתחייבו שריפה למקום	חד אמר: [רב/שמואל]											◆ ■ ■	צא:
יואש ושרף שמן, ולמה נקרא שמן מחלון וכליון? מחלון - שעשו גופן חולין, וכליון - שנתחייבו כליה למקום.	וחד אמר: [רב/שמואל]											◆ ■ ■	צא:
תניא כמאן דאמר: מחלון וכליון שמן												■	צא:
מאי דכתיב: (דברי הימים א' ד') ויוקים ואנשי כוזיבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים	דתניא:											■	צא:
ויוקים - זה יהושע שהקים שבועה לאנשי גבעון												■	צא:
ואנשי כוזיבא - אלו אנשי גבעון שכזבו ביהושע												■	צא:
ויואש ושרף - אלו מחלון וכליון, ולמה נקרא שמן יואש ושרף? יואש - שנתאשו מן הגאולה, שרף - שנתחייבו שריפה למקום												■	צא:
אשר בעלו למואב - שנשאו נשים מואביות												■	צא:
וישבי לחם - זו רות המואביה ששבה ונדבקה בבית לחם יהודה												■	צא:
והדברים עתיקים - דברים הללו עתיק יומיא אמרן, דכתיב: (תהלים פ"ט) מצאתי דוד עבדי, וכתיב: (בראשית י"ט) שתי בנותיך הנמצאות.												■	צא:
(דברי הימים א' ד') המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם												■	צא:
המה היוצרים - אלו בני יונגב בן רכב שנצרו שבועת אביהם												■	צא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יושבי נטעים - זה שלמה שדומה לנטיעה במלכותו												■	צא:	
וגדרה - זו סנהדרין שגדרו פרצותיהן של ישראל												■	צא:	
עם המלך במלאכתו ישבו שם - זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: (מלכים א' ב') וישם כסא לאם המלך												■	צא:	
לאמה של מלכות.	וא"ר אלעזר:											■	צא:	
(ויקרא כ"ה) ואכלתם מן התבואה ישן - בלא סלמנטון.	ת"ר:											■	◇	צא:
מאי בלא סלמנטון?												^	צא:	
בלא רצינא	רב נחמן:											!	◇	צא:
בלא שדיפא.	רב ששת:											!	◇	צא:
תניא כותיה דרב ששת, תניא כותיה דרב נחמן.												■	צא:	
ואכלתם ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שכלה? ת"ל: (ויקרא כ"ה) עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.	תניא כותיה דרב נחמן:											■	צא:	
ואכלתם מן התבואה ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שרע? ת"ל: עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.	תניא כותיה דרב ששת:											■	צא:	
(ויקרא כ"ו), ואכלתם ישן נושן - מלמד שכל המיושן מחבירו הוי יפה מחבירו. ואין לי אלא דברים שדרכן ליישנן, דברים שאין דרכן ליישנן מנין? ת"ל: ישן נושן מכל מקום. וישן מפני חדש תוציאו - מלמד שהיו אוצרות מלאין ישן וגרנות מלאין חדש, והיו ישראל אומרים: היאך נוציא זה מפני זה.	ת"ר:											■	◇	צא:
כל מילי עתיקא מעליא, לבר מתמרי ושיכרא והרסנא.	רב פפא:											■	◇	צא:
הדרן עלך המוכר את הספינה														

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו, ואפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	[ת"ק]												צב.
זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן.	ר"ש בן גמליאל:												צב.
המוכר שור לחבירו ונמצא נגחן - רב אמר: הרי זה מקח טעות	איתמר: [רב]												צב.
יכול לומר לו לשהיטה מכרתיו לך.	שמואל:												צב.
וליהזי אי גברא דזבין לנכסתא - לנכסתא, אי לרדיא - לרדיא													צב.
בגברא דזבין להכי ולהכי.													צב.
וליהזי דמי היכי נינהן													צב.
לא צריכא, דאייקר בישרא וקם בדמי רדיא.													צב.
אי הכי, למאי נפקא מינה?													צב.
נפקא מינה לטרחא.													צב.
היכי דמי?													צב.
אי דליכא לאישתלומי מיניה													צב:
ליעכב תורא בזוהי, דאמרי אינשי: מן מרי רשותך פארי אפרע													צב:
לא צריכא, דאיכא לאישתלומי מיניה													צב:
הרי זה מקח טעות - בתר רובא אולינן, ורובא לרדיא זבני	רב:												צב:
כי אולינן בתר רובא - באיסורא, בממונא לא.	שמואל:												צב:
(סימן: אשה ועבד שור שורין ופירות).													צב:
האשה שנתאלמנה או נתגרשה, והיא אומרת בתולה נישאתי, והוא אומר לא כי, אלא אלמנה נשאתיך, אם יש עדים שיצאה בהינומא וראשה פרוע - כתובתה מאתי	מיתבי:												צב:
טעמא דאיכא עדים, הא ליכא עדים לא, ואמאי? לימא: הלך אחר רוב הנשים, ורוב נשים בתולות נישאות													צב:
משום דאיכא למימר: רוב נשים בתולות נישאות, ומיעוט - אלמנות, וכל הנישאת בתולה יש לה קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.	רבינא:												צב:
אי כל הנישאות בתולות יש להן קול, כי איכא עדים מאי הוי? מדלית לה קול - סהדי שקרי נינהן													צב:
אלא, רוב הנישאות בתולות יש להן קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.													צב:
המוכר עבד לחברו ונמצא גנב או קוביוסטוס - הגיעו, לסטים מזויין או מוכתב למלכות - אומר לו הרי שלך לפניך	ת"ש:												צב:
רישא מאי טעמא? לאו משום דרובא הכי איתנהן													צב:
לא, כולהו הכי איתנהו.													צב:
שור שנגח את הפרה ונמצא עוברת בצדה, ואינו ידוע אם עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה - משלם חצי נזק לפרה ורביע לולד	ת"ש:												צב:
ואמאי? לימא: הלך אחר רוב פרות, ורוב פרות מתעברות ויולדות, והא ודאי מחמת נגיחה הפילה													צב:
התם משום דמספקא לך, דאיכא למימר: מקמה אתא ומביעתותא הפילה, ואיכא למימר: מאחורה אתא ומינגח נגחה והפילה, הוי ממון המוטל בספק, וכל ממון המוטל בספק חולקין.													צב:
לימא כתנאי:													צב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שור שהיה רועה ונמצא שור הרוג בצדו, אע"פ שזה מנוגח וזה מועד ליגח, זה מנושך וזה מועד לישוך - אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה נשכו	[ת"ק]											צג
גמל האוחז בין הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו - בידוע שזה הרגו	רבי אחא:											צג
סברוה דרובא וחזקה כי הדדי ניהו, לימא: רב דאמר כר' אחא, ושמואל דאמר כתנא קמא												צג
אנא דאמרי אפילו לתנא קמא, עד כאן לא קאמר תנא קמא התם - אלא דלא אזלינן בתר הזקה, אבל בתר רובא אזלינן	אמר לך רב:											צג
אנא דאמרי אפילו לר' אחא, עד כאן לא קאמר ר' אחא התם - אלא דאזלינן בתר הזקה דהוא גופיה מוחזק, אבל בתר רובא לא אזלינן.	ושמואל אמר לך:											צג
המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו, ואפי' זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	ת"ש:											צג
מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזריעה זבני, ואפי"ה לא אזלינן בתר רובא												צג
תנאי היא												צג
המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו, זרעוני גינה שאין נאכלין - חייב באחריותן, זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	דתניא: [ת"ק]											צג
נותן לו דמי זרע	רבי יוסי:											צג
הרבה לוקחין אותו לדברים אחרים	אמרו לו:											צג
מאן תנאי?												צג
אילמא רבי יוסי ואמרו לו												צג
תרוייהו בתר רובא אזלי, מר אזיל בתר רובא דאינשי, ומר אזיל בתר רובא דזריעה												צג
אלא, אי תנא קמא ור' יוסי, אי ת"ק ואמרו לו.												צג
מהו נותן לו? דמי זרע ולא הוצאה	ת"ר: [ת"ק]											צג
אף הוצאה.	ויש אומרים:											צג
מאן יש אומרים?												צג
רשב"ג היא.	רב חסדא:											צג
הי רבן שמעון בן גמליאל?												צג
אילמא רשב"ג דמתני'												צג
המוכר פירות לחבירו וזרעו ולא צמחו, ואפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	דתנן: [ת"ק]											צג
אימא סיפא:												צג
זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן	רשב"ג:											צג
ת"ק נמי הכי קאמר: זרע פשתן הוא דאינו חייב באחריותן, הא זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן	[ת"ק]											צג
אלא לאו הוצאה איכא בינייהו												צג
דמי זרע	מר סבר: [ת"ק]											צג
אף הוצאה	ומ"ס: [רשב"ג]											צג
ממאי? דלמא איפכא												צג

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא לא קשיא, כל תנא בתרא לטפויי מילתא קא אתי.												צנ:	
ודלמא כולה רשב"ג היא, וחסורי מחסרא והכי קתני: המוכר פירות לחבירו וזרען ולא צמחו, אפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותו, דברי רשב"ג, שרשב"ג אומר: זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן הא זרע פשתן אינו חייב באחריותו											⚡	צנ:	
אלא הא רבן שמעון בן גמליאל											!	צנ:	
המוליך חטין לטחון ולא לתתן ועשאן סובין או מורסן, קמח לנחתום ואפאו פת ניפולין, בהמה לטבח וניבילה - חייב, מפני שהוא כנושא שכל	דתניא: [ת"ק]										! ⚡	צנ:	
נותן לו דמי בושתו ודמי בושת אורחיו.	רשב"ג:										! ⚡	צנ:	
מנהג גדול היה בירושלים, המוסר סעודה לחברו וקלקלה - נותן לו דמי בשתו ודמי בושת אורחיו.	וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר:										■	צנ:	
עוד מנהג גדול היה בירושלים, מפה פרוסה על גבי הפתח כל זמן שמפה פרוסה - אורחין נכנסין, נסתלקה המפה - אין האורחין נכנסין.											■	צנ:	
המוכר פירות לחבירו - הרי זה מקבל עליו רובע טנופת לסאה												■	צנ:
תאנים - מקבל עליו עשר מתולעות למאה												■	צנ:
מרתף של יין - מקבל עליו עשר קוססות למאה קנקנים												■	צנ:
בשרון - מקבל עליו עשר פיטסות למאה.												■ ■	צנ:
רובע קטנית לסאה.	תאני רב קטינא:											■	צנ:
ועפרורית לא?												⚡	צנ:
בורר צרור מגרנו של חברו - נותן לו דמי חטין	והאמר רבה בר חייא קטוספאה משמיה דרבה:											⚡	צנ:
קטנית - רובע, עפרורית - פחות מרובע.												!	צד:
ועפרורית רובע לא?												⚡	צד:
המוכר פירות לחברו, חטין - מקבל עליו רובע קטנית לסאה, שעורים - מקבל עליו רובע נישובת לסאה, עדשים - מקבל עליו רובע עפרורית לסאה	והא תניא:											⚡	צד:
מאי לאו הוא הדין לחטים ולשעורין												⚡	צד:
שאני עדשים, דמיעקר עקרי להו.												!	צד:
אלא טעמא דעדשים דמיעקר עקרי להו, אבל חטי ושערי לא, תפשוט מינה: חטי ושערי דעפרורית לא מקבל												⚡	צד:
לעולם חטי ושערי מקבל עפרורית, עדשים איצטריכא ליה, דסלקא דעתך אמינא: כיון דמיעקר עקרי להו - יותר מרובע נמי לקבל, קא משמע לן.												!	צד:
אם בא לנפות - מנפה את כולו.	רב הונא:											■	צד:
דינא	אמרי לה:											■	צד:
קנסא	ואמרי לה:											■	צד:
מאן דיהיב זוזי - אפירי שפירי יהיב, ורובע לא טרה איניש, יותר מרובע טרה איניש, וכיון דטרה - טרה בכליה.	אמרי לה דינא:											■	צד:
רובע שכית, יותר לא שכית, ואיהו הוא דעריב, וכיון דעריב - קנסוהו רבנן בכליה.	אמרי לה קנסא:											■	צד:
(סימן: כל תרי שטרי דראבין בר רב נחמן אונאה וקבלנותא.)												■	צד:
כל סאה שיש בה רובע ממין אחר - ימעט	מיתיבי:											⚡	צד:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

◊ קושיא-**challenge**
 ^ שאלה-**question**
 ! תירוץ-**answer**
 ■ ראיה-**proof**

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סברוה דרובע דכלאים כיותר מרובע דהכא, וקא תני: ימעט												צד.
לא, רובע דכלאים כי רובע דהכא דמי.											◊	צד.
אי הכי, אמאי ימעט?											◊	צד.
משום חומרא דכלאים											!	צד.
אי הכי, אימא סיפא											◊	צד.
יבור	רבי יוסי:										◊	צד:
אי אמרת בשלמא כיותר מרובע טנופת דמי, בהא קא מיפלגי											◊	צד:
לא קנסינן התירא אטו איסורא	ת"ק סבר:										◊	צד:
קנסינן	ור' יוסי סבר:										◊	צד:
אלא אי אמרת כרובע דמי, אמאי יבור?											◊	צד:
התם היינו טעמא דר' יוסי, משום דמיהזי כי מקיים כלאים.											!	צד:
שנים שהפקידו אצל אחד, זה מנה וזה מאתים, זה אומר מאתים שלי וזה אומר מאתים שלי - נותן לזה מנה ולזה מנה, והשאר יהא מונח עד שיבא אליהן	ת"ש:										◊	צד:
הכי השתא, התם ודאי מנה למר ומנה למר, הכא מי יימר דלאו כוליה ערובי עריב.											!	צד:
א"כ מה הפסיד הרמאי? אלא הכל יהא מונח עד שיבא אליהן	ת"ש מסיפא, א"ר יוסי:										◊	צד:
הכי השתא, התם ודאי איכא רמאי, הכא מי יימר דערובי עריב.											!	צד:
שטר שיש בו רבית - קונסין אותו, ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר"מ	ת"ש: [ר"מ]										◊	צד:
הכי השתא, התם משעת כתיבה הוא דעבד ליה שומא, הכא מי יימר דערובי עריב.											!	צד:
גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית	ת"ש מסיפא, וחכ"א:										◊	צד:
הכי השתא, התם ודאי קרנא דהתירא הוא, הכא מי יימר דכוליה לא ערובי עריב.											!	צד:
לא את המותר בלבד הוא מחזיר, אלא מחזיר לו את כל הרבעין כולן	ת"ש, דתני רבין בר ר"נ:										◊	צד:
אלמא היכא דבעי אהדורי - כולה מהדר											◊	צד:
הכי השתא, התם הן חסר הן יתיר א"ל, מיהו רביע לא חשיב, יתר מרביע חשיב, דכיון דחזי ליה לאיצטרופי בתשעת בקיין, הויא לה ארעא חשיבתא באפי נפשא והדרא.											!	צד:
האונאה, פחות משתות - נקנה מקח, יותר משתות - בטל מקח, שתות - קנה ומחזיר אונאה:	ת"ש:										◊	צד.
אמאי? ליהדר עד פחות משתות ש"מ: כל היכי דבעי לאהדורי - כולה מהדר											◊	צד.
הכי השתא, התם מעיקרא שוה בשוה א"ל, מיהו פחות משתות - לא ידיעה במנה ומחיל איניש, שתות - ידיעה ולא מחיל איניש, יתר משתות - מקח טעות הוא ובטל מקח.											!	צד.
המקבל שדה מחברו ליטע - הרי זה מקבל עליו עשר בוריות למאה, יותר מכאן - מגלגלין עליו את הכל	ת"ש:										◊	צד.
כל יתר מכאן כבא ליטע מתחלה דמי.	רב הונא בריה דרב יהושע:										!	צד.
מרתף של יין וכו'.											◊	צד.
היכי דמי?											◊	צד.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי דא"ל מרתף של יין סתם - קשיא, אי דאמר ליה מרתף זה של יין - קשיא												ז	צה.
אי דאמר ליה מרתף זה - קשיא												ז	צה.
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה, מרתף זה של יין אני מוכר לך - נותן לו יין הנמכר בחנות, מרתף זה אני מוכר לך - אפילו כולו חומץ הגיעו	דתניא:											ז	צה.
לעולם דא"ל מרתף של יין סתם, ותני ברישא דברייתא: ומקבל עליו עשר קוססות למאה.												!	צה.
ובסתם מי מקבל?												ז	צה.
המוכר חבית יין לחברו - נותן לו יין שכולו יפה	והא תאני ר' חייא:											ז	צה.
שאני חבית, דכולא חד חמרא הוא.												!	צה.
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה, וזהו אוצר ששנו חכמים במשנתנו	והא תני רב זביד דבי ר' אושעיא:											ז	צה.
אלא מתני' נמי דאמר ליה זה.												!	צה:
קשיא זה אזה												ז	צה:
לא קשיא: הא דאמר ליה למקפה, הא דלא א"ל למקפה דרב זביד - דא"ל למקפה, ברייתא - דלא א"ל למקפה הלכך: מרתף של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה מרתף זה של יין ולא א"ל למקפה - נותן לו יין הנמכר בחנות.												!	צה:
מרתף של יין ולא א"ל למקפה מאי?	איבעיא להו:											^	צה:
פליגי בה רב אחא ורבינא												!	צה:
מקבל	חד אמר: [רב אחא/ רבינא]	◆	■	!									צה:
לא מקבל.	וחד אמר: [רב אחא/ רבינא]	◆	■	!									צה:
מאן דאמר מקבל - דייק מדרב זביד												■	צה:
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה	דקתני:											■	צה:
ואוקימנא דאמר ליה למקפה, טעמא דאמר ליה למקפה, הא לא א"ל למקפה - מקבל.												■	צה:
ומ"ד לא מקבל - דייק מברייתא												■	צה:
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה	דקתני:											■	צה:
ואוקימנא דלא א"ל למקפה.												■	צה:
ולמאן דדייק מדרב זביד, קשיא ברייתא												ז	צה:
במה דברים אמורים - דאמר ליה למקפה, הא לא אמר ליה למקפה - מקבל, ומרתף זה של יין ולא א"ל למקפה - נותן לו יין הנמכר בחנות.	חסורי מחסרה והכי קתני:											!	צה:
ולמאן דדייק מברייתא, קשיא דרב זביד, דאוקימנא דא"ל למקפה, הא לא א"ל למקפה - מקבל												ז	צה:
הוא הדין דאע"ג דלא א"ל למקפה לא מקבל, והאי דאוקימנא דא"ל למקפה, משום דקשיא זה אזה.												!	צה: